Поїзд осені гуде,
Серпень поїзда веде,
через гори, через доли
букварі везе до школи.
І на станції на кожній,
на зупинці придорожній —
скрізь вітають залюбки
букварів
трудівники.

На зупинці Х л і б і с і л ь
повно люду звідусіль.
Сівачі та комбайнери,
трактористи і шофери
тиснуть руки букварям:
— Хай щастить у школі вам!
Хліб і сіль водити з вами
будем раді повсякчас,—
золотими буханцями
пригощатимемо вас!

На зупинці Ч е п у р н е н ь к і й,
не великій, не маленькій,
букварі перед кравцями
стали рівними рядами.
І кравці гостей вітають,
в школу форми підбирають —
сині блузочки, штанці
ще й біленькі комірці.

На зупинці Ч о б і т о к
знову серпень дав гудок.
Гомінка шевців громада
букварі вітати рада!

Майстер фабрики чудову
виголошує промову:
— Ось гора взуття стоїть,
на здоров'ячко зносіть!..

...Від зорі і до зорі
в школу їдуть букварі.
Поїзд осені гудками
сповіща — не за горами
ждана станція кінцева —
П е р ш о-п е р ш о в е р е с н е в а,
де у класах гомінких
ждуть школярики на них.